

FÓLKAFLUKT

Í einum leiðara nú ein dagin skrivur Dimmalætting um teir Föroyingar, ið fara við útlendskum skipum til fiskiveiðu, og tað skilst at greinin snýr seg um, at hetta er ein byrjandi fólkaflokt úr Föroyum. Hetta er ivaleyst so sattu mtað er sagt. Her er ein vandi, sum lúrir eftir einum so lítum samfelag sum okkara, at tað unga fólk, ið kennir viðurskiptini ov trøng her, leitar burtur. Og tí er tað so livsvigtugt fyri okkum at royna at skapa liviligi og tryggari kor, at vissa hvørjum menniskja fult viðurlag fyri sítt arbeiði og skapa arbeiðsformar, ið ikki falla tyngri enn arbeiðsformar í øðrum londum minnan fyri somu vinnu. Men fyri at vit skulu makta hetta, tykist tað okkum vera neyðugt, at vit taka eitt annað skinn um bak í Föroyum: vit neyðast at leggja okkum eftir at samarbeiða innanlanda, at hvør sær leggur seg eftir at vísa samarbeiðshug. Tað er so drepani sum mangan er, at einstaklingar, blóð, politiskir flokkar, stættir bæði seint og tíðliga gera seg upp til at vera tann einasti sann og alvisi samfelagsreddari. Ein viðundirrecept verður skapað, og so verður farið í herað mótí øllum, ið ikki ekkaleyst taka undir. Hetta er ikki lystiligt og er nógvum góðum tiltøkum til skaða; maður reisist móti manni, ið blóð verður loypt í tey ungu. Og úrslitið av øllum hesum er, at fólks áliti á samfelag og fyrstøðu so líðandi verður brotið niður, trúgvin á at nakar vil tað besta víknar og øll menniskjur kenna seg illa við.

Latið okkum tí blankt viðganga, at eingin viðundirrecept kann redda okkum, latið okkum líða á tær røddir, ið vilja samarbeiði til felags besta, innan og uttanoyggja, latið okkum líða meira á hvar ið sagt verður enn hvar ið sigur tað, latið okkum hvar, vit eru stódd í tí föroyska samfelaginum, leggja okkum eftir at skapa ein forsonligari stemning flokka millum og manna millum. A.

Løgmaður og fiskiskapurin

Nú hoyrist at lögmaður er farin til Amerika á fund um fiskivinnuspurningar har. Tað er kanska beint, hóast vit hava ikki í lötuni beinleiðis interessu í hvussu gitingarviðurskiptini á hesum fjaru grunnum verða skipaði. Hevði tað ikki verið meira pákravt, at lögmaður fór ein túr til Íslands, at tosa við okkara kær frændur um tey viðurskipti, sum nú leika á — eitt föroyskt skip fyri og annað eftir verður tikið og dømt í stórar bótur fyri at tað roynir eftir fiski viðsnóri á tí sama sjógv, sum Föroyingurin nú hevur røkt síðan okkara havfiskiskapur kom í. Tað mark, sum Íslendarar nú hava sett í havið uttan um land sítt er soleiðis skikkað, at tað mesta av tí öki, sum Föroyingar hava brúkt, fyrst og fremst Suðurlandið er vordið stongt. Vit frætta, at tað er ikki bara semja

um hetta mark úti í øðrum londum, og graml er um at spurningurin skal koma fyri altjóða dómstól. Men hví koma fyri alheimsdóm, Men hvussu so er og ikki, skal her nýtast makt og alheimsátala, so skal tað ikki vera herfrá. Men hví fer Løgmaður ikki eina ferð til Reykjavík at tosa við menn-

inar og leggur teimum okkara viðurskipti fyri? Tað er ikki trøt og líkandi harðhentur reiðskapur, her er talan um, men húkar — soleiðis sum hevur verið nýtt av Föroyingum og íslendingum í sátt og semju gjøgnum tíðina, og vit halda ikki at havið um Ísland er vorið fátækari av tí.

HALO, KLAKKSVÍK HER!

NORÐOYASTEVENAN

Norðoyastevnan verður nú komandi leygardag og sunnudag. — Skráin er sum vanligt fjøllbroytt. Leygarkv. verður kappróður og seinni um kvöldið verður fótboldystur millum eitt lið av dønum og KÍ-arum og eitt lið frá Hb og B36. Sunnudagin verður skrudgonga, fólkafundur, har Viderø, prestur, og Sigurð Joensen, lögfrøðingur, halda røðu, fótboldystur millum KÍ og danir osfr. Föroyskúr og enskur dansur verður bæði kvöldini.

RUSSISKU SILDASKIPINI

Í seinastu viku lógu fleiri russiskir sildabátar á Borðoyavík. — Klakksvíkingar vóru umborð og russar vóru sera blíðir. Teir undraðust kortini á, at politivaldið vildi lova teimum umborð. — Trekir vóru teir at taka ímóti nøkrum, ið teimum varð bjóðað, men kortini tóku teir »14. september«, tá ið teir fingi at vita, at hetta var »Pravda« á föroyskum. Summir av bátunum hövdu fingið lítið og einki.

LÆKNASTRÍÐIÐ

Alsamt eru Klakksvíkskingar á vakt, um nakað skuldi hent. Mikukvöldið komu boð úr Havni, at landslæknin og politimeistarin skuldu vera við Tjaldrinum til Klakksvíkar. Kajin var stúgað við fólk, men eingir menn vóru við. Sama hendi hóskvöldið. Tá komu boð úr Havn, at læknabáturin var á veg norður, men har var eingin lækni við, hann hevði vanlig sjúkraðrindi.

YMIST

Útróðurin hevur ikki verið so nógvur í seinastuni. Heldur ikki hava teir fingið so nógv sum í tíðini framman undan hvítusunu.

Sjúrdarberg landaði 350 tons. Var á Skála beding og fór av stað aftur fríggjadagin.

Sigurfarirð hevði 250 skp. seinast ið frættist. Dragaberg 175 t. við Bjarnoyum.

Fimm systrar landaðu 297 skp. í Havn, somuleiðis Gudrun 320 skp.

Dagblaðið kastar hamin — gevur seg undir grundlógina

Javnaðarmaðurin Dam skal tynast. Fólksflokksmaður á danating ístaðin fyri hann

Synd at siga, at fólksflokkurin hevur haft nakra linju.

Vit minnst:

Varð stovnaður sum »rættir« menn, ið skuldu rudda Jóannes Patursson, Andreas Samuelsen, P. M. Dam og teirra fylgissveinar burtur, út av tingi.

Tá æt hann Vinnuflokkurin.

Men hann orkaði valla at bróta fyri nev.

So varð hann umafurdoypur, kapraði Jóannes bónda sum agn.

Tá bar til — hann vaks til skýggja.

Gartaði í við »kvetting«, »fullveldi«, »loysing«. Minnst vit ikki! A jú! A jú!

Norðoyingar minnsti mann sum nú situr í landsstýrinum. — Hann fetti sær við nevaduk á talapallinum og rópti, at fullveldi skuldu vit hava, um hann so sjálvur skuldi halda á suðurlandið at draga fyri tað. Okkum er látur í huga, tá ið vit nú í armóðini síggja sama mann fríggja til sambandið!

Gallsúrir rópa hesir sambandsfríggjararnir: »sambandsapostul« eftir P. M. Dam.

Dam hevur ongatíð verið kvettingar, fullveldis-, loysingarmaður. Men allir menn vita — ærligir sjálvstýrismenn viðganga tað — at eingin föroyingur hevur gjørt meiri fyri föroyskum tjóðskapi enn Javnaðarflokkurin undir Dams formannsskapi.

Tað er Javnaðarflokkinum at takka fyri,

at málspurningurin er loystur, at flaggspurningurin er loystur,

at lóggávuspurningurin er loystur,

at allar norðlenskar tjóðir góðkenna föroyingar sum ta ótu norðlensku tjóðina.

Og tað er Javnaðarflokkinum at takka fyri, at danir ikki bara góðkenna föroyingar sum serliga norðlenska tjóð, men at teir við fullum huga eru luttakandi í at varðveita alt föroyskt, menna og útvikla tað á ein hvønn hátt.

Tað hatir og ta tálsemju, sum undir sambands- og fólksflokksstríðnum hevur logað og spilt alt samarbeiði millum danir og föroyingar, hava javnaðarmenn fingið vent til eitt felagsstríð fyri øllum föroyskum — og heitastir danir í hesum fyri föroyskum tjóðskapi í felagskapi við Danmark eru danskir arbeiðarar.

Tað er tí eingin grovari ósannind enn skuldsetanin móti P. M. Dam, at hann við stríði sínum fyri fakligari fylking millum danskar og föroyskar arbeiðarar vil svíkja föroyskan tjóðskap.

Tað er akkurat tvørturímóti.

Iggjøgnum hesa fylking vil arbeiðarin í Föroyum bera hitt föroyska flaggið — Föroyar sum serstaka tjóð — allastaðni í norðanlondum og aðrastaðni, har ið teir mótast til fundar og stevnur við sínar kammiratar uttanfyri Föroyar.

Hetta vita Dagblaðsmenninir.

Tá ið teir leggjast á Dam og »erklera« honum kríggj er tað ikki av nationalum grundum. — Men einans tí, at teir fyri ein hvønn pris vilja forða honum at veita arbeiðs- fiskimanninum ta menning og ta styrki, sum ein tílik fylking vil geva teimum.

Dagblaðsmenninir eru Sjóvinnubankamanna, Nielsena - Kjølbroa órindarekar.

Teirra róp móti og álop á P. M. Dam eiga at minna arbeiðsmannin og fiskimannin í bygd og bý at standa so mikið stinnari og fjölmentari um Dam og Javnaðarflokkin.

Teir sum góvu seg upp til sambandsmenninar fyri at avreiða smámannin og geva fæ og fólk upp til teir stóru, hava mist allan rætt til at taka fiskimannin og arbeiðsmannin uppá tunguna.

Og teir sum hava svikið øll síni stóru orð um fullveldi, loysing, kvetting og selt seg politiskt til sambandið — teir hava mist allan rætt til at tala um tjóðskap og taka nationalitetsfóli uppá tunguna.

Politisk svik, rumbul og humbukkur er og hevur verið teirra eyðkenni.

Grót og skervur.

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað. Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmann fyri kommununa.

Frøðbiar sóknar kommuna